

PUBLI OVIDI NASO*et quod temptabam dicere, uersus erat***BIOGRAFIA**

Publi Ovidi Nasó va néixer a Sulmona, una ciutat del centre d'Itàlia, l'any 43 aC. Pertanyia a una família benestant que pogué enviar-lo a Roma a acabar els seus estudis i a formar-se en l'art de la retòrica. Després anà a Grècia i a Àsia, on va completar la seva formació humanística. Quan va tornar a Roma es va dedicar a la carrera judicial, però aviat la va abandonar per dedicar-se plenament a la poesia, segons li permetia la seva folgada situació econòmica, gràcies a la qual podia ser més independent que poetes com **Virgili** o **Horaci**. Va freqüentar el cercle de **Messala**. Després de divorciar-se dues vegades va trobar la felicitat conjugal amb la seva tercera esposa. La seva obra és un reflex fidel de la vida de l'alta societat romana, de la qual ell mateix era sens dubte una figura destacada. En poc temps, Ovidi es va convertir en un poeta d'èxit, fins que August va desterrar-lo, l'any 8 dC, a Tomis, que llavors era una colònia romana situada a la riba occidental del mar Negre. Les causes del desterrament no han estat mai clares. Ovidi mai va ser perdonat i va morir a l'exili, l'any 17 dC.

Per bé que m'han perdut dues acusacions, l'una per un poema, l'altra per una errada, la meua culpa en el segon d'aquests fets l'he de callar, perquè no sóc prou important, cèsar, per renovar les teves ferides: ja és excessiu que hagi sentit llur dolor una vegada. Queda l'altra acusació: se'm considera culpable d'ensenyar amb un poema obscè, l'impúdic adulteri.

Tristia

OBRES

Tristia, Heroides, Ars Amandi, Metamorphoseon, Epistulae ex Ponto, Remedia Amoris, Medicamina faciei feminae, Fasti, Amores

ELEGIA Actualment, s'anomena elegia un poema líric extens que expressa sentiments de dolor davant d'una desgràcia individual o una de col·lectiva. Antigament, a Grècia, on va néixer aquest gènere poètic, una elegia era tota composició poètica escrita en **dístics elegíacs (grups de dos versos: hexàmetre i pentàmetre)** de tema variat, i recitada al so d'una flauta.

ELEGIA AMOROSA: Heroides Amores

ELEGIA DIDÀCTICA: Ars amandi Medicamina faciei Remedia amoris

ELEGIA SENTIMENTAL: Tristia Epistulae ex ponto

ÈPICA Es pot definir una obra èpica com una composició poètica en versos regulars de caràcter narratiu, que celebra personatges i accions heroics extrets de la història o de la llegenda. Tanmateix l'èpica d'Ovidi, si bé conserva la mètrica, el seu caràcter narratiu, la seva llargària i molts dels seus temes i personatges, típicament èpics li manca un protagonista i una unitat de narració així com l'exaltació patriòtica. L'èpica d'Ovidi se la coneix com a falsa èpica.

Metamorp`hoseon Fasti

A quina obra correspon cadascuna de les definicions següents?

Heroides	Cartes imaginàries de dones llegendàries als seus marits o amants absents: Penèlope a Ulisses, Dido a Enees, Hèlena a Paris
Metamorphoseon	Narració de nombroses transformacions de déus, herois, personatges històrics, animals, constel·lacions... des del caos primitiu fins a la transformació de Juli Cèsar en astre.
Tristia	Memòries escrites des de l'exili en les quals el poeta recorda amb amargor la felicitat i l'envejable posició d'altres temps.
Amores	Recull de poemes amorosos sobre les situacions més habituals que es donen en una relació amorosa (gelosia, infidelitat, reconciliació...). El poeta s'inventa una relació fictícia amb una certa Corinna
Ars amandi	Consells pràctics sobre l'art de la seducció.
Fasti	Repàs a les festes nacionals i religioses del calendari romà.
Epistulae ex Ponto	Cartes adreçades als seus amics perquè implorin el perdó d'August i del seu successor Tiberi, i el mantinguin informat de tot el que passa a Roma
Remedia amoris	Remeis contra el mal d'amors.
Medicamina faciei	Receptari de cosmètica per conservar la bellesa femenina

A quina obra pertanyen els fragments següents?

OBRA: _____

Quan el fundador de Roma establí el calendari, decidí que l'any tingués dues vegades cinc mesos: ja es veu, Ròmul que coneixies més bé les armes que els estels i que la teva gran preocupació era de vèncer els veïns. Tanmateix, cèsar, hi ha una raó que el va moure, i el seu error té una excusa: considerà que el temps suficient a l'infant per sortir del ventre de la mare era suficient per a la duració d'un any; és per un nombre igual de mesos que la muller, després de la mort del marit, porta senyals de dol en la casa buida.

OBRA: _____

Amb aquest prec vaig invocar jo els déus del cel, amb molts més la meva muller, mentre els sanglots li trencaven les paraules a mig dir. Ella també postrada al peu dels lars, amb els cabells esbullats, tocà el foc apagat amb llavis tremolosos i adreçà als insensibles penats mil súpliques que en res no ajudarien el seu infortunat marit

OBRA: _____

Ell restà molta estona aterrit, havia perdut els sentits i el color, i els seus cabells s'erichaven de gèlid terror. Vet aquí que Pal·las, protectora de l'heroi, lliscant pels aires superiors, es presenta i li ordena colgar sota la terra llaurada les dents de la serp, gèrmens d'un poble futur. Ell obeeix i, després d'obrir un solc per la pressió de l'arada, escampà per terra les dents, llavors de mortals, que li havia ordenat. Aleshores, cosa

increïble, les gleves començaren a moure's i d'entre els solcs va aparèixer primer la punta d'una llança

OBRA: _____

Si vols conservar qualsevol noia, fes-t'ho com vulguis, però ella ha de creure que estàs meravellat amb la seva bellesa. I, encara que sigui difícil, fes el paper que ella et mani representar: que ella riu, riu com un boig, quan plori, plora; que diu que sí, digues que sí; que diu que no, digues que no; si porta un pentinat de ratlles, alaba les ratlles, si se l'arriba..... millor! Oi que ho veus que claudicant i cedint hi sortiràs guanyant?

OBRA: _____

No sé qui fent-te retrets, ha dit que eres muller d'un exiliat: d'això es plany la teva lletra. No m'ha dolgut tant que es parli amb malícia del meu destí – joestic avesat a ésser coratjós en la desgràcia -. Com d'ésser un motiu de vergonya per a qui menus jo ho voldria ser i, ho sospito, de fer-te pujar els colors a la cara per causa dels meus mals. Suporta-ho i sigues pacient.